

UITSPRAAK VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer :Tucht
Leden van de kamer
(Kamervoorzitter) : mr. F.G. Bauduin
(lid) : mr. G. Eelsing
(lid) : mr. B.Th. Moerkoert
Zaaknummer : T 2021011/2021-33-05

In de zaak van:

1. Meldsters

[meldster 1], turnster en haar moeder [naam].
[meldster 2], moeder turnster.
[meldster 3], moeder turnster.
[meldster 4], turnster en haar ouders [naam vader] en [naam moeder].

2. Aanklager

mr. J.B. Develing, namens de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (hierna: KNGU).

3. Beklaagde

[beklaagde], [adres en woonplaats];
Gemachtigde: mr. C.A. Segaar.

4. De procedure

- Op 20 september 2021 heeft de aanklager namens de KNGU tegen de heer [beklaagde] (hierna: beklagde) aangifte gedaan van overtreding van het Algemeen Tuchtreglement 2020.
- Voorafgaand aan de aangifte heeft de aanklager een onderzoek laten uitvoeren door de onderzoekscommissie van het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR), waarbij afzonderlijk is gesproken met [meldster 1] en haar moeder [naam], [meldster 2], [meldster 3] en [meldster 4] en haar ouders [naam vader] en [naam moeder]. Beklaagde is uitgenodigd voor een onderzoeksgesprek. Hij heeft hiervan gebruik gemaakt. Van alle gesprekken zijn gespreksverslagen gemaakt die als bijlagen onderdeel uitmaken van het relaas van onderzoek.
- Op 15 november 2021 heeft beklagde een verweerschrift ingediend, voorzien van 46 bijlagen.
- Op 16 februari 2022 heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden, gelijktijdig maar niet gevoegd met de zaak T 2021015/2021-33-06 [naam]. Daarbij zijn de door partijen opgeroepen getuigen gehoord. Aanwezig waren: beklagde, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. Segaar voornoemd, de aanklager, mr. P.J. Helgering (casemanager bij het ISR) en mevrouw G. Rutten namens de KNGU. Als getuige aan de zijde van de aanklager is gehoord [getuige 1]. Als getuigen aan de zijde van beklagde zijn gehoord [getuige 2], [getuige 3], [getuige 4], [getuige 5] en [getuige 6].
- Op 17 maart 2022 is de mondelinge behandeling voortgezet en hebben de aanklager en de gemachtigde van beklagde hun standpunten nader toegelicht aan de hand van pleitaantekeningen die zijn overgelegd en tot de gedingstukken worden gerekend.
- Op verzoek van beklagde en van de meldsters was een groot aantal toehoorders aanwezig.

5. Bevoegdheid en Ontvankelijkheid

- 5.1 Beklaagde was ten tijde van de hem verweten gedragingen lid van de KNGU. Op grond van artikel 21 lid 4 van de Statuten van de KNGU zijn alle leden van de KNGU onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNGU, welke tuchtrechtspraak is opgedragen aan het Instituut Sportrechtspraak met inachtneming van het Algemeen Tuchtreglement van het ISR. De bevoegdheid van het ISR is daarmee gegeven.
- 5.2 De tuchtcommissie stelt vast dat de aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Algemeen Tuchtreglement worden gesteld. Er zijn ook geen formele bezwaren om de tuchtzaak in behandeling te nemen.
- 5.3 Uit het relaas van onderzoek volgt dat de meldingen van grensoverschrijdend gedrag door beklagde op of omstreeks 9 september 2020 door het ISR zijn ontvangen. Deze meldingen zijn onderzocht en hebben uiteindelijk geleid tot de aangifte. Die aangifte dateert van 20 september 2021.
- 5.4 Het Algemeen Tuchtreglement 2020 (hierna: Algemeen Tuchtreglement) is in werking getreden op 30 juli 2020. In artikel 2 lid 1 Algemeen Tuchtreglement is bepaald dat op feiten die zijn gepleegd vóór de inwerkingtreding van het Algemeen Tuchtreglement, het reglement dat geldt op de datum van aangifte, ook gelding heeft voor deze oudere feiten.
- 5.5 In artikel 12 lid 9 Algemeen Tuchtreglement is bepaald dat een aangifte rechtsgeldig is wanneer degene tegen wie de aangifte zich richt, ten tijde van de overtreding lid was van de sportbond. Het staat vast dat beklagde ten tijde van de hem verweten gedragingen lid was van de KNGU. De aangifte is gedaan op het moment dat het Algemeen Tuchtreglement van kracht was zodat dit tuchtreglement, dat geen bepalingen bevat op grond waarvan van het beginsel van onmiddellijke werking zou moeten worden afgeweken, daarop van toepassing is.
- 5.6 De tuchtcommissie is van oordeel dat beklagde zich niet succesvol kan beroepen op artikel 27 lid 5 Algemeen Tuchtreglement. Dat artikellid bepaalt dat de toepasselijkheid van het reglement zoals dat geldt ten tijde van de melding of aangifte uitzondering lijdt indien deze bepaling een kennelijk onevenredige uitwerking heeft op de rechten en plichten van de beklagde. Niet is komen vast te staan dat de bepalingen van het Algemeen Tuchtreglement een kennelijk onevenredige uitwerking hebben op de rechten en plichten van beklagde. De enkele omstandigheid dat de aangifte onder een eerder reglement niet meer in behandeling zou zijn genomen, brengt niet mee dat het ontbreken van een vervaltermijn in het Algemeen Tuchtreglement voor beklagde kennelijk onevenredig is. Omstandigheden waarmee beklagde zich onderscheidt van anderen op wie het Algemeen Tuchtreglement van toepassing is, zijn niet gesteld. De tuchtcommissie begrijpt dat die uitkomst met toepassing van een reglement dat in het verleden gold voor hem wenselijker is - in die situatie zou hem immers geen veroordeling boven het hoofd hangen - maar het ontbreken van een vervaltermijn betekent niet dat beklagde op kennelijk onevenredige wijze in zijn belangen wordt benadeeld. De bepalingen in het thans geldende reglement bieden beklagde de gelegenheid zich te verweren tegen de aangifte. Beklaagde heeft ook niet gesteld dat het tijdverloop het onmogelijk of uiterst moeilijk maakt zich te verweren. Wel is de tuchtcommissie in het algemeen van oordeel dat naarmate meer tijd verstrijkt, het lastiger is en wordt om verwijten te beoordelen en te toetsen. De omstandigheid dat er (veel) tijd is verstreken en de gevolgen hiervan op het bewijsmateriaal, zullen door de aanklager voorafgaand aan een eventuele aangifte en door de tuchtcommissie bij de inhoudelijke beoordeling in aanmerking moeten worden genomen.
- 5.7 De verdediging heeft voorts de stelling betrokken dat de aanklager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) is overschreden.

- 5.8 De tuchtcommissie verwerpt dat verweer.
- 5.9 Met beklagde is de tuchtcommissie van oordeel dat ook op een procedure als de onderhavige het EVRM mede van toepassing is te achten. Dat staat los van het feit dat in het in deze toepasselijke tuchtrecht geen voorschrift is opgenomen dat dwingt om tuchtrechtelijke overtredingen aan een bepaalde termijn te binden.
- 5.10 Parallel aan de vaste rechtspraak van het Europese Hof voor de rechten van de mens en in lijn daarmee de Hoge Raad, neemt de tuchtcommissie als uitgangspunt dat een beklagde aanspraak kan maken op berechting binnen een redelijke termijn, vanaf het moment dat er sprake is van een 'criminal charge'. Als zodanig hanteert de tuchtcommissie in deze zaak de aanzeggingsbrief van 15 september 2020 van het ISR waaruit blijkt dat er klachten tegen beklagde waren ingediend en waaraan hij in redelijkheid de verwachting kon ontlenen dat hij door het ISR tuchtrechtelijk zou worden vervolgd.
- 5.11 Nadien op 7 december 2020 is beklagde gehoord. Op 9 augustus 2021 is door beklagde - na overleg met de aanklager - een aanbod tot mediation gedaan. Dat heeft niet tot resultaat geleid, waarna op 15 november 2021 een verweerschrift met producties is ingediend. Vervolgens is een datum bepaald voor een behandeling ter zitting. Die heeft plaatsgevonden op 16 februari 2022 en is op 17 maart 2022 voortgezet.
- 5.12 Waar ook in zaken als deze als uitgangspunt heeft te gelden dat de behandeling van een zaak binnen twee jaar na aanvang van de redelijke termijn moet zijn afgerond, is er - ook als het tuchtrecht wel termijnbepalingen zou hebben opgenomen - derhalve geen sprake van schending van het bepaalde in artikel 6 lid 1 van het EVRM.
- 5.13 Namens beklagde is voorts geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van de aanklager omdat - zakelijk weergegeven - er in het voorbereidend onderzoek sprake is geweest van een dergelijk aantal onzorgvuldigheden in de procesgang dat daardoor het recht van beklagde op een eerlijk proces is geschonden.
- 5.14 De tuchtcommissie verwerpt ook dit verweer.
- 5.15 Allereerst geldt in zijn algemeenheid dat de sanctie van niet-ontvankelijkheid alleen dan kan volgen als komt vast te staan dat er sprake is van zodanig ernstig handelen in strijd met de beginselen van een eerlijk proces van de zijde van de aanklager dat hem het recht moet worden ontzegd om een tuchtzaak verder te vervolgen.
- 5.16 Naar het oordeel van de tuchtcommissie is daarvan in deze procedure geen sprake.
- Uit de stukken en uit de behandeling ter zitting is genoegzaam gebleken dat beklagde zich tijdig en uitvoerig heeft kunnen verweren tegen de hem verweten gedragingen. Beklagde heeft immers uitgebreid - onder overlegging van een groot aantal producties - en gemotiveerd de aanklacht weersproken. Ook de wijze waarop de zittingen zijn verlopen, waarbij de verdediging in de gelegenheid is gesteld om ter zitting in totaal tien getuigen te horen, wijst erop dat zij in geen dele te kort is gedaan aan haar rechten. Daarnaast heeft de verdediging haar standpunt op beide zittingen kunnen toelichten.
- 5.17 Gelet op het voorgaande is de aanklager ontvankelijk in deze procedure.

6. De aangifte en het verweer

6.1. De aanklager heeft aangifte tegen beklagde gedaan van overtredingen van het Algemeen Tuchtreglement die zien op de volgende (kort weergegeven) gedragingen:

- Artikel 4 lid 2, te weten: 'Ongewenst gedrag betreft elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een gewelddadige, manipulatieve, bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende, of kwetsende situatie wordt gecreëerd. Onder ongewenst gedrag wordt in ieder geval, doch niet uitsluitend, verstaan:....'

- Artikel 5 lid 2 onder a, te weten: 'De begeleider moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de sporter zich veilig voelt te verkeren. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
i. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van ongewenst gedrag waarvan de begeleider getuige is of waarvan hij op de hoogte wordt gesteld;
ii. het participeren in vormen van ongewenst gedrag of het aanmoedigen van anderen daartoe;
iii. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat valt onder ongewenst gedrag;
iv. het niet of onvoldoende uitoefenen van begeleiderstaken rondom en tijdens een sportactiviteit waardoor gelegenheid ontstaat voor vormen van ongewenst gedrag, die met het juist uitvoeren van de begeleiderstaken hadden kunnen worden voorkomen.'

- Artikel 5 lid 2 onder c, te weten: 'De begeleider realiseert zich dat het begrip afhankelijkheid of het uitoefenen van macht niet alleen betekent het direct kunnen verlenen van gunsten waardoor de sporter in een voordeligere positie komt te verkeren ten opzichte van andere sporters, maar ook een verminderde zelfregie kan betekenen. Onder verminderde zelfregie wordt verstaan het niet althans onvoldoende kunnen maken van eigen keuzen en het onvoldoende kunnen beschikken over eigen kracht om zelf oplossingen te verzinnen voor problemen en een gebrek aan zelfredzaamheid.'

De aanklager voert in de aangifte het navolgende aan:

De meldingen in het onderzoeksdossier komen voort uit vijf verschillende meldingen van turnsters die in de afgelopen periode onder beklagde hebben getraind en hun ouders.

De incidenten die in de meldingen naar voren komen zien voornamelijk op de periode van 2010-2020. Hoewel de incidenten die zijn gemeld uiteenlopen, komen de gedragingen van beklagde in de verschillende meldingen overeen. In algemene zin heeft te gelden dat er bij de verschillende melders een zekere angst is voor beklagde en vertoont hij gedrag dat als doel of tot gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast.

Als het gaat over specifieke gedragingen verklaart een aantal meldsters dat zij het gevoel hebben gehad dat betrokkene hen negeerde als zij geblesseerd waren. Ook zijn er meldingen dat turnsters bij blessures moesten doortrainen. Hierdoor waren turnsters minder geneigd om blessures te melden met alle schadelijke gevolgen van dien.

Uit de meldingen komt verder naar voren dat meldsters hebben ervaren dat beklagde erg gericht was op voeding en dat dit volgens hen doorsloeg in sommige gevallen. Volgens meldsters zou binnen de vereniging sprake zijn geweest van een aantal gevallen van anorexia en zij denken dat dit (mede) het gevolg is van de handelswijze van (onder meer) beklagde.

Ten slotte wordt er in de meldingen gesproken over negatieve coaching waarbij een aantal meldsters aangaf bang te zijn voor beklagde en zijn uitbarstingen.

Gelet op de (recente) meldingen en het feit dat de meldingen elkaar ondersteunen bij het beschrijven van de gedragingen van beklagde, stelt de aanklager dat het op basis van de meldingen, apart en in onderlinge samenhang gezien, aannemelijk is dat er ongewenst c.q. grensoverschrijdend gedrag in de zin van artikel 4 lid 2 en artikel 5 lid 2 sub a en c van het Algemeen Tuchtreglement heeft plaatsgevonden.

- 6.2. Beklaagde herkent zich niet in het geschetste beeld van de beschuldigingen en ontkent uitdrukkelijk dat er door hem dergelijk gedrag is vertoond.

Het verwijt dat beklagde verantwoordelijk zou zijn voor een algemeen beeld van angst tijdens het turnen wordt uitdrukkelijk betwist. Beklaagde verwijst daarbij onder meer naar het grote aantal verklaringen van turnsters en ouders die als producties bij het verweerschrift zijn overgelegd waaruit een beeld van vertrouwen, bekwaamheid en veiligheid blijkt. Ook verwijst beklagde naar de getuigenverklaringen van de ter zitting gehoorde getuigen die dit beeld van een veilig en pedagogisch verantwoord sportklimaat bevestigen. Beklaagde heeft in de loop der jaren vele zogenoemde ‘turnvluchtelingen’ opgevangen en hun het plezier in het turnen teruggegeven. Beklaagde meent dat geen tuchtrechtelijke maatregelen jegens hem kunnen worden opgelegd op basis van een algemene sfeer en verschenen publicaties over de turncultuur.

Voor wat betreft de specifieke gedragingen stelt beklagde dat concretisering of onderbouwing daarvan ontbreekt en dat de verwijten niet door enig bewijsmiddel worden gestaafd. Het betreft overwegend meningen en waardeoordelen van individuele personen die telkens niet door enig ander bewijsmiddel worden ondersteund. In de meeste gevallen gaat het om vermeende gedragingen waarbij meldsters niet zelf betrokken waren en die met (overgelegde) verklaringen van de juiste personen eenvoudig zijn te weerleggen (bijvoorbeeld over het niet tonen van empathie in het geval van een ernstige ziekte bij de vader van één van de turnsters).

Dat beklagde de turnsters stelselmatig zou hebben genegeerd wordt door hem gemotiveerd betwist. Dit geldt ook voor het verwijt dat hij turnsters zou hebben laten doortrainen met blessures. Ter onderbouwing van dit standpunt verwijst beklagde naar de diverse verklaringen die door hem in de procedure zijn overgelegd en naar de diverse getuigenverklaringen. Deze verklaringen weerleggen volgens beklagde ook de verwijten dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan negatieve coaching en aandacht had voor voeding, maar op een verkeerde manier.

Beklaagde is van oordeel dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan enige overtreding van het Algemeen Tuchtreglement en hij verzoekt de tuchtcommissie dan ook om hem vrij te spreken.

Strafeis

- 6.3. De aanklager heeft verzocht om beklagde een schorsing van het lidmaatschap van de KNGU op te leggen voor de duur van 16 maanden, waarvan 12 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar, ingaande op het moment van de uitspraak.

7. Beoordeling door de tuchtcommissie

- 7.1. De tuchtcommissie komt nu toe aan de beoordeling van de vermeende overtredingen en overweegt daartoe het volgende.

- 7.2. De overtredingen waar beklagde van beschuldigd wordt, zouden zich met name hebben voorgedaan in de periode 2010-2020, toen hij als trainer/coach werkzaam was bij turnvereniging [naam vereniging] te [plaats]. Beklaagde is al vanaf 1980 in de turnwereld werkzaam.
- 7.3. Momenteel is die (internationale) turnwereld in opspraak door bekendmaking van ervaringen van (top)turnsters wereldwijd, over grensoverschrijdende gedrag binnen de turnsport. In Nederland is ook onderzoek gedaan naar misstanden in de turnsport. Dit heeft onder meer geresulteerd in het onderzoeksrapport “Ongelijke Leggers”.
- 7.4. De reikwijdte van deze tuchtprocedure is echter beperkter, want die betreft alleen de aanklacht tegen beklagde.
- 7.5. De vraag die de tuchtcommissie in deze procedure moet beantwoorden, is of buiten redelijke twijfel verheven is dat beklagde zich aan de omschreven gedragingen schuldig heeft gemaakt, en of deze gedragingen gekwalificeerd kunnen worden als overtredingen van de artikelen 4 lid 2 en 5 lid 2 onder a en c van het Algemeen Tuchtreglement zoals hierboven in 6.1 nader is beschreven. In dat kader overweegt de tuchtcommissie het volgende.
- 7.6. De tuchtcommissie is van oordeel dat onvoldoende is komen vast te staan dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan voornoemde overtredingen en zal hierna uitleggen waarom.
- 7.7. Vier ouders van turnsters die in verschillende periodes lid zijn geweest van [naam vereniging] en twee van hun dochters hebben in het najaar van 2020 melding gemaakt van grensoverschrijdend gedrag van beklagde. In die verklaringen zijn veel zaken opgenomen over anderen dan meldsters (althans hun dochter) zelf en die meer te maken hebben met de cultuur binnen de turnwereld. De algemene teneur van de verklaringen is dat er sprake zou zijn van negatieve coaching en veel aandacht voor voeding, maar op een negatieve manier.
Daarnaast wordt melding gemaakt van het stelselmatig negeren van zowel blessures bij turnsters als van geblesseerde turnsters die dan in de zogenaamde ‘kneuzengroep’ terecht kwamen. Meldsters geven aan dat deze belevenissen traumatisch zijn geweest en psychische schade hebben veroorzaakt.
- 7.8. Van de zijde van beklagde zijn daartegenover verklaringen ingebracht van een groot aantal turnsters en andere bij de vereniging betrokken personen die een ander beeld schetsen dan melders. Tevens zijn van de zijde van de verdediging in totaal tien getuigen gehoord die verklaringen hebben afgelegd met de strekking dat beklagde zich niet aan grensoverschrijdend gedrag schuldig heeft gemaakt, althans dat zij zich in het opgeroepen beeld over beklagde niet herkennen en specifiek de verweten gedragingen van beklagde niet op dezelfde manier hebben ervaren.
- 7.9. Naar het oordeel van de tuchtcommissie kan zij bij de beoordeling van de aan beklagde gemaakte verwijten slechts in beperkte mate varen op de stukken van het voorbereidend onderzoek zoals die onder verantwoordelijkheid van de aanklager zijn opgesteld en overgelegd. De tuchtcommissie is van oordeel dat uit die stukken onvoldoende feiten en omstandigheden zijn te destilleren. Met name richten de verhoren van meldsters en hun wettelijke vertegenwoordigers zich niet op concrete verwijten als door aanklager geformuleerd, maar blijft het bij algemene en niet coherente verklaringen. De tuchtcommissie heeft in deze een lijdelijke rol. Het is niet aan haar om actief naar de waarheid op zoek te gaan en zij zal moeten oordelen op grond van hetgeen partijen haar hebben overgelegd in de stukken en hetgeen op de zittingen mondeling aan de orde is gekomen.
- 7.10. De tuchtcommissie is van oordeel dat de verklaringen van de meldsters in het dossier en de verklaringen van de getuigen te algemeen zijn, niet concreet zijn onderbouwd en vooral veel meningen bevatten.

- 7.11. Dat er sprake zou zijn van een onveilige omgeving voor (jonge) turnsters en dat een angstcultuur onder verantwoordelijkheid van beklaagde in het leven is geroepen, is de tuchtcommissie uit het onderzoek en tijdens de behandeling ter zitting niet, althans onvoldoende gebleken. Dat er tijdens de topsportperiode van de jonge turnsters wel eens sprake zou kunnen zijn van een veeleisende houding van de hoofdtrainer en dat dit als onplezierig of ongewenst of confronterend wordt beschouwd is denkbaar, maar zorgt niet per definitie voor een onveilig sportklimaat.
- 7.12. Voor wat betreft de specifieke gedragingen, zoals het verwijtbaar stelselmatig negeren van turnsters met blessures, is de tuchtcommissie van oordeel dat dit uit hetgeen naar voren is gekomen uit het onderzoek en hetgeen getuigen hebben verklaard evenmin is komen vast te staan. De verklaringen van meldsters zijn voornamelijk van horen zeggen. De tuchtcommissie merkt daarbij op dat het hier om turnsters gaat die al vanaf jonge leeftijd topsport bedrijven waarbij zij dagelijks in de turnhal met beklaagde hebben getraind. Een hoofdtrainer kan niet tijdens deze intensieve topsporttrainingen de turnsters iedere keer evenveel aandacht geven. Dat de turnsters bij blessures in een aparte trainingsgroep met andere gekwalificeerde trainers uit het team van beklaagde trinden maakt niet dat er sprake is van een stelselmatig negeren van de turnsters. Uit de getuigenverklaringen is naar voren gekomen dat de term 'de kneuzengroep' bij wijze van grap door de turnsters zelf is bedacht en nog steeds door een aantal (oud-)turnsters als naam voor hun WhatsApp-groep wordt gebruikt. De echtgenote van beklaagde zou hebben verboden deze naam nog te gebruiken, nadat haar ter ore was gekomen dat sommige turnsters hier last van hadden. Verder is er onvoldoende ondersteunend bewijs van het stelselmatig laten doortrainen van turnsters met een ernstige blessure. Als dat mogelijk toch is gebeurd is niet aangetoond dat beklaagde weet had van de blessure. Beklaagde heeft aangevoerd dat hij zich bij de aanpak van en omgang met blessures laat leiden door het medische team bestaande uit de sportarts en fysio, en dit wordt door meerdere getuigen bevestigd.
- 7.13. Dat er sprake zou zijn van negatieve coaching en van ongewenste opmerkingen over gedrag, uiterlijk of status is naar het oordeel van de tuchtcommissie eveneens niet komen vast te staan. De aantijgingen voor een dergelijk gedrag zijn te algemeen en niet voldoende concreet. De verklaringen van meldsters daarover worden bovendien niet in voldoende mate ondersteund door ander bewijs.
- 7.14. Dit geldt eveneens voor het verwijt dat er sprake zou zijn van veel aandacht voor voeding, maar dan op een verkeerde manier. De aangifte bevat niets dat dit verwijt concretiseert. Het verwijt dat de aandacht voor voeding tot anorexia zou hebben geleid, wordt ontkracht door de verklaring van de ouders van de turnster over wie dit verhaal zou gaan.
- Verder wordt ter onderbouwing van de op deze plaats aan beklaagde gemaakte verwijten verwezen naar het onderzoek 'Turnonkruid, gemaaid maar niet gewied' en het onderzoek 'Ongelijke leggers'. Algemene verwijzingen naar deze rapporten kunnen aan het bewijs tegen beklaagde niet bijdragen.
- 7.15. De tuchtcommissie is concluderend van oordeel dat niet buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat beklaagde grensoverschrijdend en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag heeft vertoond. Beklaagde zal worden vrijgesproken. Het beroep van beklaagde op de zogenoemde 'Lex mitior' behoeft derhalve geen bespreking meer.
- 7.16. Nu beklaagde wordt vrijgesproken, komen de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten ten laste van de KNGU.

8. Uitspraak:

De tuchtcommissie:

- spreekt beklaagde vrij;
- stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op € 1.250,-

9. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

De aanklager, degene die aangifte heeft gedaan, en de beklaagde kunnen van een uitspraak van de tuchtcommissie beroep instellen bij de commissie van beroep. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie, die geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, tenzij de beklaagde overtuigend aannemelijk kan maken dat hij niet eerder van de uitspraak van de tuchtcommissie heeft kunnen kennisnemen. Wanneer de uitspraak voordien per e-mail is toegezonden vangt de beroepstermijn aan vanaf de datum waarop de uitspraak per aangetekende brief is toegezonden. Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief of elektronisch per e-mail toegezonden aan de commissie van beroep.

Hilversum, 14 april 2022

mr. F.G. Bauduin
(Kamervoorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: